

Корона слави

Вірш було написано Мун Сон Мьоном у 16-річному віці

Коли у людях сумніваюся, мені болить,

Засуджувати інших – це нестерпно.

Коли у серці ненависть кипить,

Який же сенс, тоді на світі жити?

Коли я вірив, відчував у спині ніж брехні.

Коли любив, отримував я зради.

Страждання й сум наповнювали дні.

Невже я не правий? – Питався я поради.

Так неправий!

Навіть в омані вірити продовж,

Навіть у зраді вчися пробачати,

І навіть тих, хто ненависті друг,

Навчись любити і плекати.

Ти витри сльози й посміхнися тим,
Хто бреше і не кліпне оком,
Для кого зрада – це звичайна річ,
А каяття є невідомим кроком.

Господь, який це біль – любов!
Ти подивись на мої руки.
Долонь мені на груди поклади,
То ж серце розривається від муки.

Якщо гонителів своїх люблю,
Отримую я перемоги лаври.
Коли і ти крокуєш цим шляхом,
Тобі вручу корону слави.

Revision #2

Created 29 September 2022 20:19:21 by andres

Updated 29 September 2022 20:24:27 by andres